

Posudek vedoucího bakalářské práce

Silvie Strachotová: Rakousko-německé vztahy 1923-1929, Praha 2012, 55 stran rkp.

Silvie Strachotová se ve své bakalářské práci věnuje tématu rakousko-německých vztahů v tzv. Stresemannově éře let 1923-29. Jde o téma v české historiografii málo frekventované, které si vzhledem ke svému významu, mj. pro meziválečné Československo, stále zaslouží pozornost. K tomu přispívá i skutečnost, že ani rakouští a němečtí historici nejevili o toto téma v posledních 25 letech větší zájem. Starší studie dnes již ne zcela vyhovují, zvláště ve světle možností, jež nabízejí nové pramenné edice, především Aussenpolitische Dokumente der Republik Österreich (ADÖ).

Strachotová nabízenou příležitost využila jen částečně. V celkem 6 kapitolách (včetně Úvodu a Závěru) načrtla základní kontury jak rakousko-německých vztahů, tak vnitropolitických souvislostí anšlusu v obou státech. Za přínosnou považují zejména kapitolu 5, kde se věnovala postoji jednotlivých rakouských politických stran ke spojení s Německem. Zajímavé jsou také některé části 3. kapitoly, například autorkou uváděné souvislosti tzv. „berlínského protokolu“ z března 1919, který urovnával cestu k anšlusu.

Přes výše uvedené se autorka dopustila řady pochybení. Pracovala například jen velmi úsporně s ADÖ, vůbec nevyužila Akten zur deutschen Auswärtigen Politik a memoárovou literaturu. Naopak dosti extenzivně využívala nemnohé tituly odborné literatury. Chybí přitom zcela časopisecké studie (např. Sweet, P. R., *Seipels View on Anschluss in 1928: An Unpublished Exchange of Letters*, The Journal of Modern History, Vol. XIX, 1947). Samotným rakousko-německým vztahům pak autorka věnovala jen poměrně malý prostor v kapitole 4 (s. 28-39). Je také škoda, že autorka nepracovala s bohatým československým materiálem diplomatické povahy. Využil ho sice částečně ve své starší monografii k „Locarnu“ Radko Břach, komplexní zpracování přístupu ČSR k problematice však chybí

(není jím ani autorkou prostudovaná Jeřábkova práce) a Strachotová měla této skutečnosti využít.

Výše uvedená pochybení však nepovažuji za natolik závažná, aby bylo nutné práci odmítnout. Autorce se podařilo vystihnout roli, kterou otázka anšlusu hrála v evropské meziválečné politice. Doporučuji ji proto k obhajobě.

Navrhované hodnocení: **dobře**

Praha, 30. srpna 2012

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.